

som jeg gerne vilde sige et Par Ord om, navnlig da det har været omtalt, dels tidligere og dels i Dag af den højtærede Indenrigsminister, er Hirtshalsmolens Forlængelse. Jeg skal ikke absolut modrette mig, at disse Penge anvendes, men jeg vil dog henstille, om det kan skønnes at være en hensigtsmæssig Anvendelse af 230,000 Kr. at bruge en saadan Sum til yderligere at forlænge denne Mole. Jeg skal straks sige, hvorfor jeg er i Tvivl derom. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at Molen kan have andet end et af to Formaal. Enten maa Formaalet være det, som det oprindeligt er, at gøre Forsøg paa, om det var muligt paa denne Maade at gavne Fiskeriet og tilvejebringe saa meget Væ, at man nogenlunde kunde stille Fiskerne tilfreds og i alt Fald nogenlunde give dem den Dækning, som var aldeles nødvendig, for at de kunde frelse Livet under en Paalandsstorm, naar de skulde lande med deres smaa aabne Baade. — Eller ogsaa maa det være Hensigten, at Molen og dens stadige Forlængelse betyde Begyndelsen til Anlaget af en Havn paa dette Sted. Hvis det er det første, der er Tale om, vil jeg dog henstille, om man ikke skulde gøre noget andet end blive ved at bygge denne her omhandlede Mole lodret paa Rystlinien, da det dog vel ikke er det, som yder den meste Gavn for Fiskeriet. Jeg skønner ikke, at det tilnærmelsesvis kan yde Gavn for det, det koster. Jeg skønner i alt Fald ikke rettere, end at Beløbet kunde saa langt, langt bedre Anvendelse, naar det blev anvendt paa en noget anden Maade. Jeg kan ikke derfor godt tænke mig, at det kan være det Formaal, som tilsigtes. Er det derimod det andet Formaal, at man vil benytte det som Begyndelsen til en ny Havn ved Hirtshals, saa er det noget andet; men saa var det hensigtsmæssigt at sige det straks. Bortset fra Spørgsmaalet, om ogsaa en Havn ved Hirtshals, saa nær ved Frederikshavn, er nødvendig, har jeg for mit Vedkommende nogen Betænkelighed. Jeg har nemlig i sin Tid med megen Omhu læst den Betænkning, som den store Vestkyst-Havnekommission gav blandt andet ogsaa af Hirtshalsforholdene, og denne Kommission projekterede som bekendt to forskellige Havne ved Hirtshals; men Molen her passer ikke med nogen af dem. Jeg antager, at Kommissionen dog har haft Øjnene med sig og ikke gjort noget rent galt; og hvis Kommissionen har Ret, har man Ret i at bygge Molen som Begyndelsen til en Havn paa det Sted, den ligger, den passer ikke ind i nogen af Planerne. Jeg nævnte før, at jeg tror, at de Penge kunde have været an-

vendte paa en bedre og fyldigere Maade, og saaledes, at de kunde have gavnat Fiskerne, langt mere end til at bygge en Slags pier ud i Havet lodret paa Rystlinien, og jeg skal straks sige, hvad jeg der tænker paa; jeg har vistnok omtalt det før for et Par Aar siden, da vi havde den store Katastrofe oppe ved Tjorbørn. Jeg skal i den Anledning et Djeblit komme ind paa Fiskerihavne-Spørgsmaalet, navnlig af Hensyn til, at den højtærede Indenrigsminister for et Djeblit siden har talt om det, og jeg vil straks sige, at jeg ikke er enig med den højtærede Minister i, at det, som hidtil er gjort, er noget, som gavner for Alvor; det er det egentlig ikke. Nej, naar man vil til at gøre noget, som for Alvor kan gavne Fiskeriet og Fiskerne, saa tror jeg, at der er en af tre Veje, man kan gaa. Man kan gaa til at etablere Storfiskeri efter samme Mønster, som engelske og franske Fiskere bruge og arbejde efter ude i Besterhavet, det vil sige: danne Flaader af store søgaaende Fartøjer paa 100 Tons eller derover med Damp eller Sejl, som man lader ligge ude i Havet og fiske i Uger eller Maaneder i Træk, og tage Fiskene fra dem med hurtigsejlende Dampere, der bringe dem til det nærmeste Marked. Denne Maade er, saa vidt jeg kan skønne, maaste den, som i økonomisk Henseende vil være mest overkommelig, fordi vi saa til Nød ville kunne nøjes med de Havne, vi have. Det, som hertil vilde behøves, var nærmest Kapital til Anskaffelse af søgaaende Fartøjer og Havne til Vinterleje for Fartøjerne i den Tid, der ikke fiskes, og skulde vi ikke have Havne nok nær ved Fiskepladserne til at rumme dem, var det ingen Ulykke, om de skulde sejle et Stykke Vej for at finde en Havn til Vinterleje, naar de ikke længere kunde drive Fiskeri. Den anden Maade vil, for at være saa kort som mulig, være den, at man udviklede den Retning yderligere, som vort Fiskeri allerede i nogle Aar har været inde i: nemlig at drive Fiskeri med mindre Kuttere, Dæksfartøjer af en saadan Størrelse, at de ikke som de engelske kunne ligge Uger og Maaneder ude, men betydelig mindre, saaledes at de altsaa nødvendigvis maa basere deres Fiskeri paa en Havn. En Havn er jo til dette Fiskeri ganske uundværlig, fordi det er givet, at den Metode, som nu bruges: at slæbe de aabne Baade op paa Stranden, er ugørlig, saa snart man skal gaa til saa tunge Fartøjer, at man kan lægge Dæk i dem og i det hele benytte dem som Dæksfartøjer. Hvis man vil dette, hvis man vil søge at gaa i Retning af at udvikle vort Fiskeri ad denne Vej, er den eneste Maade, hvorpaa Fiskeriet